

Sneeuwvlokjes

Ik weet waar ik vandaan kom. U ook?

Dat werkende ouders hun kinderen niet meer zien of kennen, dit mee de oorzaak zou zijn van het slechte gedrag van jongeren, wil ik toch even kaderen, weerleggen, nuanceren.

Het is een kwestie van foute opvoeding, thuis, in de linkse scholen en door de dito media. Gebrek aan ouderlijk- en lerarengesag (ontnomen gezag), het ontbreken van de juiste disciplines en waarden, het inconsequent straffen, de onaangepaste straffen en strafmaat, het ontbreken of minimaliseren van consequenties voor slecht gedrag (als er nog mag gestraft worden)

Vroeger moesten ouders zelfs nog harder werken dan vandaag, kinderen meer uren naar school gaan. Er waren toen nauwelijks of geen hulpmiddelen in de bouw, klinieken, de haven, de landbouw, de industrie... en geen kinderopvang tenzij bij de (over)grootouders, occasioneel een welwillende buur.

Vergelijk de steenbakkerijen, de mijnen, de haven met de behandeling van stukgoed, de verpleegsters zonder speciale bedden of hijstoestellen, het handwerk bij de boeren, de metsers en dienders op de stellingen, de staalarbeiders, de scheepsbouwers, amper meer dan enkele decennia geleden... met de situatie van vandaag.

Toen MOESTEN de mensen vaak te voet of met de fiets op hun werk geraken, en in enkele gevallen met de bus van het bedrijf. Lang werd er ook nog op zaterdag gewerkt, en school gegaan. 40- urenweek ipv 37.5u. En hoeveel vakantie had men vroeger, hoeveel overlijdens-, bevallings- en ouderschapsverlof...???

Als ik nu het debat hoor over 'zware beroepen', 'het brugpensioen' de 'loopbaanonderbreking', dan keert mijn maag. Het is respectloos tegenover onze ouders en voorouders, want het minimaliseert, ridiculiseert hun leven, inspanningen en verdiensten.

En dan, wanneer thuis, ontbraken alle toestellen vaak die we vandaag kennen en die het leven makkelijker maken: de volautomatische wasmachine en droogkasten, de vaatwasmachine, de microgolfoven, de thermostatisch geregelde verwarming waarvoor men geen kolen moet aanslepen, en het warm water uit de kraan komt ipv uit de moor....

Toen ging men pas met 65 op pensioen, ook al was men van zijn 14de aan het werk. En heus, ik heb het niet over de middeleeuwen, maar over de tijd, die gezien jouw geboortjaar 1952, ook moet gekend hebben.

Toen hadden de ouders maar even weinig of minder tijd om zich met de kinderen bezig te houden, als ze zelf al genoeg geschoold waren om dat te kunnen.

De straat was vaak de leerschool, de opvangplek als er geen grootouders waren.

Maar ja, mensen keken ook minder TV, moesten (konden) ook geen 10 hobby's hebben, moesten (konden) niet elke vrije dag ergens heen, minstens een keer op reis, niet naar een of ander brood en spelen festival of evenement.

En de kinderen zaten tijdens het eten aan tafel, niet op hun eigen kamer, niet te staren en tokkelen op hun telefoon tablet of computer, zoals de ouders overigens.... enz.

Ik vind dat de mensen van vandaag zwakker zijn, sneeuwvlokjes, die emotioneel snel over hun toeren gaan. Een burn out, een midlife crisis, veel tijd voor zichzelf, ADHD, Autismespectrumstoornissen, ... was toen zelfs nog niet uitgevonden, toch niet bekend bij volk en politici (en zelfs artsen). En geldproblemen waren er toen ook, zelfs meer dan nu.

Verwende nesten allemaal !

Geld dient steeds minder om basisbehoeften te denken, want zo is o.a. het budget voor eten sinds die tijd proportioneel afgenomen. Niet dat van uit eten gaan.

En om dan even bij het onderwerp (van een eerdere post, een citaat, *) te blijven: die immigranten denken dat het luilekkere leven, de luxe, het gratis geld, de vrije mening en de democratie (die ze meestal eigenlijk verafschuwen conform

hun goddelijk boek) hier al eeuwen bestaat, en het voldoende is om op de trein te springen het maar normaal is dat ze ons ongestraft bedriegen en bestellen, omdat wij het in onze schoot kregen geworpen of het resultaat van kolonialisme en racisme. Als het onderwijs, de opvoeding, de omkadering, zoveel beter zouden zijn dan vroeger, dan zouden alle gedragsproblemen toch al lang verdwenen zijn, of toch aanzienlijk minder.

Wij weten toch hopelijk beter?

**“Wij zijn de eerste generatie waarbij een veertienjarige de trambestuurder de huid vol kan schelden terwijl twintig volwassenen hun uiterste best doen om naar buiten te kijken.”
– kinderpsychiater Peter Adriaenssens*